

Allahın selamı üzerinize olsun. Habibine de sonsuz salat ve selam ile...

Geçtiğimiz günlerde yargının işbaşı merasimlerinde konuşan yargıtay başkanı Hasan Gerçekler'in

“d

in kurallarının yorumlanabileceği”

şeklindeki açıklamasını değerlendiren Diyanet İşleri Başkanı Ali Bardakoğlu, “Devletin yasama organlarının, diğer organlarının bir konuyu farklı görmesi din kurallarının da ona ayak uydurması anlamına gelmez. Biri o konuda herhangi bir yorum yaptı diye, diğerinin ona göre kendini uyarlaması gerekmez” dedi.

Bu iki yetkilinin karşılıklı konuşmalarını okuduktan sonra düşündük, acaba burada gizli bir ittifak söz konusu olabilir mi? Bu iki devlet ricali, bu tartışmayı niçin gerekli yerde yapmayıp milletin önünde, cahillerin yanlış anlayacağı şekilde konuşuyorlar?

Aslında mesele cumhuriyet ve laiklik meselelerinin memlekete sokulduğu zamandan beri tartışmalı bırakılmış, net bir izah tarzı getirilmeyip iş sürüncemede bırakılmıştır. Ergenekoncuların dediği gibi, **-çözüm çözümsüzlüktür-** Yani meseleleri çözümsüz bırakmak işlerine gelir. Bu siyaset, ingiliz yahudisinin osmanlıyı parçalayıp 50 devlete bölmesinde ve aralarında bir sürü ihtilaflı konu bırakarak hepsini kendi sultanı altına almasında kullandığı taktiktir, bunu da Abdulhamit han'ın siyasetinden almışlardır. O büyük sultan 30 sene boyunca avrupalıları birbiriyle meşgul etmişti. Ama şimdi iş bize döndü.

Asıl konuya gelelim; Bardakoğlunun açıklamalarının devamı daha da vahim:

Tüm vatandaşların dinlerini yorumlama ve inşa etme hakkı olduğuna işaret eden Bardakoğlu, sözlerini şöyle sürdürdü: “İnsanların dindarlıklarını ve dinlerini anlamaları üzerine tekel ve baskı kuracak, onları belli kalıplara zorlayacak değiliz. Her insan kendi dinini kendi Müslümanlığını veya kendi dini hayatını dilediği gibi düzenleme inşa etme, Kur’ân âyetlerini, din kurallarını istediği gibi anlama ve algılama hakkına sahiptir. Biz ona saygı duyarız, ama bize sordukları vakit biz de nasıl anladığımızı ve bunların nasıl yorumlanması gerektiğini insanlarla paylaşıyoruz.

Yani biz de kafamıza göre yorumluyoruz, her hangi bir kitaba bakmıyoruz, duruma göre söylüyoruz, siz de öyle yapın, herkes öyle yapsın. Peki iş nereye varacak, islamın tevhid itikadı, ibadet anlayışı, muâmelat ve ceza hukukları ne olacak, herkes kendine göre mi yorumlayacak? Ne büyük bir fitne, saptırma ve sapma. Hem de onlara karşı saygılıymış. Adam senin dinini paçavraya çeviriyor, sen ona saygılı olacaksın, Allah'tan utanan böyle demez, ahirete inanan böyle yapamaz. Ancak doğrusunu açıklar, kabul etmeyen dilediği yere gitsin, biz Allah ve resulünden ayrılmayız demelidir. Bunun örnekleri Kur'anda ve Resulullah s.a.v. in hayatında çok vardır. Kafirun suresini iyi okumalı, hangi şartlarda olduğunu düşünmeli ve sonunda yollarımızın ayrı olduğu söylenip inkarcılardan uzak durmalıyız, onlara saygı duymak iş değil.

Yargıtay başkanına verilen cevabın da iyice düşünülmesi, buna karşı da cevaplar verilmesi gerekecek. Alimlere iş düşüyor, suskunluk alime yakışmaz. Sonra ağzına ateşten gem vurulur. Mevkî ve makam ile dini karıştırmamak gerekir. Zira din adına konuşanlar, işe makam ve mevkiyi katarlarsa, o zaman dini yontmuş olurlar, reforma düşerler. Zaten inkarcılar da onu iddia ediyor, yeri gelmişken düzenleme yapalım diyorlar. Siz de hakkı söylemezseniz, onlar ile ortak olmuş olursunuz.

Bu işlerin çaresi, çok sayıda alim yetiştirmektir. Efendi Hazretleri k.s. nin derdini şimdi daha iyi anlıyoruz, **her mahalleye bir erkek bir de kız medresesi açın, üç sene içinde islam ayağa kalkar** buyurmuştu.